

fra Miljenko Ivanković

BOGOSLOV

U duvanjskom kraju, jednom od najljepših hercegovačkih predjela, u selu Tubolja rodio se 2. prosinca 1924. godine fra Miljenko Ivanković, čije je krsno ime bilo Ivan. Duvanjski kraj, duboko vezan uz svoju vjeru i uz svoje *fratre*, oblikovao je mladu dušu našega Ivana. Rođen je u pobožnoj obitelji koja svoj dan započinje molitvom, tako prinoseći sav svoj teški rad pred Lice Svevišnjega i završava nježnim prebiranjem zrnaca krunice. Pučku školu završio je u Tomislavgradu nakon čega napušta voljeno Duvno. Zašto? Zašto ostavlja sve i odlazi u nepoznat kraj? Zašto ostavlja svoju obitelj, prijatelje i sigurnost svoga doma? Zbog Ljubavi! Ljubavi prema Bogu, ljubavi prema *fratarluku*, Ljubavi koja ga je stvorila, Ljubavi koja ga je spasila, otkupila, Ljubavi zbog koje je i ubijen, Ljubavi koja će ga na kraju i proslaviti.

Bogoslovi s provincijalom, fra Miljenko stoji u srednjem redu treći slijeva

Godine 1936. Ivan upisuje Franjevačku klasičnu gimnaziju na Širokom Brijegu. Imao je tek 12 godina, ali se jako dobro snašao te je uspio doći do sedmoga razreda. Nadnevak 17. rujna 1943. urezao se duboko u njegovo sjećanje. Na taj dan obukao je redovničko odijelo i postao fra Miljenko. Svaki franjevac pamti svoje oblačenje uz posebne osjećaje. To je nešto prelijepo, posebno, to svaki fratar nosi u mislima, a još važnije u svome srcu. Tako je sigurno bilo i kod našega Ivana, njegov se san ostvaruje i oblači ga provincijal fra Leo Petrović. Novicijat je vrijeme kušnje, vrijeme posebna odnosa sa svojom Prvom Ljubavlju, vrijeme koje je teško, ali ujedno i lijepo. Ivan je uspio pobijediti sve kušnje te u rujnu 1944. polaže svoje prve privremene zavjete.

*Privremeni zavjeti
18. rujna 1944.
godine*

Nakon završetka novicijata vraća se na Široki Brijeg završiti sedmi razred, no ubrzo po njegovu dolasku, početkom veljače 1945., partizanske su trupe ušle na područje Širokoga Brijega, gdje pljačkaju i krvnički ubijaju. Fra Miljenko se s još sedmoricom svoje braće povlači u franjevačku hidrocentralu uz rijeku Lišticu. Brig, kako su ga svi nazivali, utisnuo se u srce fratara te su se odlučili vratiti. Hrabro su koračali naprijed k svome voljenom Brigu ne znajući kakve ih sve opasnosti čekaju. Nakon dolaska, fratre su uhitili partizani te su ih, nakon maltretiranja u samostanskoj zbornici, kamionom odvezli prema Splitu, gdje im se gubi svaki trag. Krvnici su ubili mlad život, život pun nadanja, život pun potencijala. Ipak, smrt nije kraj. Veliki petak nije kraj, dolazi uskršno jutro, dolazi Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakoga čovjeka (Iv 1,9-10).

fra Miljenko s braćom i provincijalom, stoji u sredini

Gospodine Isuse Kriste, Sine Božji, podaj nam hrabrost da možemo svjedočiti svojim životom da si ti istinski Sin Božji te nakon smrti postići Kraljevstvo nebesko, gdje Ti s Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ, Bog, po sve vijeke vjekova. Amen.

fra Renato Prusina

SLUGA BOŽJI FRA ANDRIJA TOPIĆ I 49 BRAĆE

SVJEDOCI VJERE

Zagreb, 2026.